Заявник
Містрал Кепітал Менеджмент Лімітед, Англія

РЕЗЮМЕ ПЛАНУ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ДЛЯ ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ

ІМАТІНІБ-ВІСТА АС,
капсули по 100 мг або 400 мг
(Іматиніб)

VI.2.1. Огляд епідеміології захворювання

Хронічна мієлоїдна лейкемія – злоякісне захворювання, при якому уражаються гранулоцити. Хронічна мієлоїдна лейкемія – одна з найпоширеніших форм лейкемій. На її долю припадає близько 5-20 % усіх лейкемій. Частота розвитку складає 1-2 випадка на 100 тис населення щорічно. Патологія діагностується в будь-якому віці, у тому числі і в дітей, пік захворюваності спостерігається на 5-6-му десятилітті життя; чоловіки хворіють дещо частіше, ніж жінки. Основною причиною є генна мутація. Практично у всіх хворих при встановленні діагнозу визначається характерна цитогенетична аномалія, що призводить до утворення філадельфійської хромосоми. При ній дві ділянки на хромосомах міняються своїми місцями. Взаємозв'язок між мієлолейкозом та мутацією виявляється в 95 % випадків.

Гостра лімфобластна лейкемія - рак білих кров'яних клітин, характеризується проліферацією і накопиченням ракових, незрілих білих кров'яних тілець, відомих як лімфобласти. В осіб з такою лейкемією лімфобласти надмірно виробляються в кістковому мозку і постійно розмножуються, в тому числі в периферійній крові та інших тканинах організму, пригнічуючи поділ нормальних клітин крові. При відсутності лікування захворювання завершується смертю. 2/3 всіх випадків реєструється в дітей віком від 2 до 10 років. Гостра лімфобластна лейкемія є найбільш частим видом раку у дітей і другою причиною смертності у дітей віком до 15 років. Другий пік захворюваності припадає на вік старше 45 років. Щороку у 1,5 з кожних 100 тис людей діагностується гостра лімфобластна лейкемія. Чоловіки хворіють частіше.

Мієлодиспластичні/мієлопроліферативні захворювання група захворювань, що характеризуються цитопенією в периферичній крові, дисплазією гемопоетичних попередників клітин, гіперклітковістю кісткового мозку і високим ризиком розвитку гострої мієлоїдної лейкемії. Мієлодиспластичний синдром зустрічається переважно в осіб похилого віку. Щорічно захворюваність в більшості країн світу складає 3-5 на 100 тис. населення, але зростає до 20 на 100 тис. у осіб старше 70 років. Розрізняють мієлодиспластичні/мієлопроліферативні захворювання, що виникають спонтанно, і вторинні, що розвиваються в результаті прийому алкілуючих препаратів і/або променевої терапії. До етіологічних чинників, які сприяють виникненню первинних мієлодиспластичних захворювань, відносять бензол, паління, вплив хімічних речовин, що застосовуються в сільському господарстві, а також органічних розчинників.

Гіпереозинофільний синдром та/або хронічна еозинофільна лейкемія - розлади крові, при яких певний тип клітин крові, званий еозинофілами, продукується у великій кількості. Ця велика кількість еозинофілів може потрапляти в різні тканини, викликаючи запалення і пошкоджуючи органи, наприклад шкіру, легені, серце, кров та нервову систему. Це рідкісні захворювання, для яких кількість вперше діагностованих та загальних пацієнтів не може бути оцінена. Гіпереозинофільний синдром може зустрічатися у всіх вікових групах, але переважно вражає людей молодшого та середнього віку. Частіше страждають чоловіки.

Гастроінтестинальні стромальні пухлини - група новоутворень неепітеліального походження, розташованих в підслизовому шарі порожніх органів шлунково-кишкового тракту. У 60-70 % випадків вражають шлунок, в 20-30 % - тонкий кишечник, в 5 % - пряму кишку, менш ніж в 5 % - стравохід. В окремих випадках виявляються в області сальника, брижі і заочеревинного простору, хоча механізм розвитку таких неоплазий за межами порожнистих органів поки не вивчений. Гастроінтестинальні стромальні пухлини становлять

менше 1 % від загальної кількості онкологічних уражень шлунково-кишкового тракту. Зазвичай розвиваються після 40 років, пік захворюваності припадає на вік 55-60 років.

Випинаюча дерматофібросаркома - це рак тканини під шкірою. Найчастіше пухлина є доброякісною, але рідко має злоякісний потенціал і починає метастазувати. Масова частка дерматофібросаркома випинаючої становить 0,01 % серед усіх злоякісних пухлин і 1 % серед сарком м'яких тканин. Захворювання може розвинутися в будь-якому віці, але найчастіше діагностується в осіб у віці 20–50 років, але рідко трапляється у дітей та літніх людей. За даними літератури, від 6 до 20 % пацієнтів з дерматофібросаркомою випинаючою становлять діти. Хоча розвиток дерматофібросаркоми випинаючої характерний для усіх рас, захворюваність серед населення негроїдної раси в 2 рази вища, ніж інших популяцій.

VI.2.2. Резюме результатів лікування

Діючою речовиною лікарського засобу ІМАТІНІБ-ВІСТА АС є *Imatinib* - є низькомолекулярним інгібітором протеїн-тирозинкінази, що значно пригнічує активність тирозинкінази (ТК) Bcr-Abl.

За підсумками клінічних досліджень було доведено, що діюча речовина лікарського засобу ІМАТІНІБ-ВІСТА АС мала виражену активність при лікуванні у дослідженнях: ***Хронічна мієлоїдна лейкемія*** – іматиніб замінив стандартне використання інтерферону альфа при початковому лікуванні ХМЛ. Ця зміна лікування була підтверджена великим клінічним випробуванням фази III, де іматиніб порівнювали з інтерфероном та хіміотерапевтичним засобом цитарабіном. Іматиніб був першим інгібітором протеїн-тирозинкінази, який почали застосовувати і досі є золотим стандартом терапії першої лінії у всьому світі. Лікування іматинібом суттєво збільшило загальну виживаність. Частка пацієнтів, які досягли повної цитогенетичної відповіді і великої молекулярної відповіді після одного року прийому, коливалася від 49 % до 77 % і з 18 % до 58 %. ***Гостра лімфобластна лейкемія*** - застосування іматинібу для лікування пацієнтів з позитивною гострою лімфобластною лейкемією в основному базується на даних кількох клінічних випробувань. У поєднанні з іншими лікарськими засобами іматиніб виявився ефективним для лікування пацієнтів з нещодавно діагностованою позитивною гострою лімфобластною лейкемією.

Мієлодиспластичні / мієлопроліферативні захворювання - використання іматинібу для лікування пацієнтів з мієлодиспластичними/ мієлопроліферативними захворюваннями базується на результатах дослідження B2225, яке включало 185 пацієнтів. Лікування іматинібом у цих пацієнтів мало сприятливий результат. ***Гіпереозинофільний синдром та/або хронічна еозинофільна лейкемія*** - використання іматинібу для лікування пацієнтів з гіпереозинофільним синдромом базується на результатах 1 дослідження, яке включало 185 пацієнтів з різними злоякісними пухлинами, що реагували на іматиніб. У 14 з цих пацієнтів діагностовано гіпереозинофільний синдром. Лікування іматинібом у цих пацієнтів мало сприятливий результат.

Гастроінтестинальні стромальні пухлини (GIST) - використання іматинібу для лікування пацієнтів з гастроінтестинальними стромальними пухлинами базується на 2 порівняльних дослідженнях. Дослідження підтверджують надзвичайну протипухлинну активність іматинібу у пацієнтів з метастатичними захворюваннями GIST. ***Дерматофібросаркома випинаюча (DFSP)*** - застосування іматинібу для лікування пацієнтів з дерматофібросаркомою випинаючою, базується на результатах 1 дослідження, яке включало 185 пацієнтів з різними злоякісними пухлинами, що реагують на іматиніб. У 12 з цих пацієнтів діагностовано дерматофібросаркому випинаючу. Лікування іматинібом у цих пацієнтів мало сприятливий результат. Про найбільше дослідження з іматинібом у пацієнтів із дерматофібросаркомою випинаючою повідомлялося у 2005 р. Лікування іматинібом у цих пацієнтів мало сприятливий результат.

VI.2.3. Невідомі дані щодо ефективності лікування

Заявник, на сьогоднішній день, не володіє інформацією щодо безпечності та ефективності застосування ЛЗ **ІМАТІНІБ-ВІСТА АС, капсули по 100 мг або 400 мг**, а саме:

- *Тривале спостереження у педіатричних пацієнтів.*
- *Застосування у дітей віком до 2 років.*
- *Застосування у пацієнтів з нирковою недостатністю.*
- *Застосування у пацієнтів з печінковою недостатністю.*
- *Пацієнти літнього віку.*

Заявником не заплановано нових досліджень щодо вивчення безпечності та ефективності застосування лікарського засобу в даних популяціях. Застереження щодо застосування наведені в інструкції для медичного застосування.

VI.2.4. Резюме проблем безпеки

ВАЖЛИВІ ІДЕНТИФІКОВАНІ РИЗИКИ

Ризик	**Що відомо**	**Запобіжні заходи**
Мієлосупресія	Іматиніб може погіршити утворення всіх клітин крові, що відбувається в кістковому мозку. Порушення утворення білих кров'яних тілець, які є частиною імунної системи, може призвести до погіршення здатності пацієнта боротися з інфекціями, і пацієнт може легше заразитися інфекціями. У той час як нейтропенія (низький рівень білих кров'яних клітин, які борються з інфекцією), анемія (низький рівень еритроцитів), тромбоцитопенія (низький рівень тромбоцитів у крові) виникають з дуже частою частотою, панцитопенія (зменшення кількості червоної та білої крові клітини, а також тромбоцити) та фебрильна нейтропенія (розвиток лихоманки з іншими ознаками інфекції у пацієнта з аномально низькою кількістю білих кров'яних клітин) є частими, депресія кісткового мозку виникає нечасто.	Під час терапії іматинібом необхідно регулярно проводити загальний аналіз крові. Рекомендується зменшення дози або переривання лікування при важкій нейтропенії та тромбоцитопенії.
Набряки і затримка рідини	Повідомлення про випадки важкої затримки рідини були зареєстровані приблизно у 2,5% пацієнтів із вперше діагностованими ХМЛ, які приймали іматиніб. У ході клінічних випробувань спостерігалася підвищена частота	Рекомендується регулярно контролювати вагу пацієнтів. Слід ретельно дослідити несподіваний швидкий набір ваги та, за необхідності, провести відповідну підтримуючу допомогу та терапевтичні заходи. Реакції,

	затримки рідини у пацієнтів похилого віку та пацієнтів із захворюваннями серця в анамнезі. Тому слід бути особливо обережним у цих групах пацієнтів.	спричинені затримкою рідини, зазвичай можливо лікувати за допомогою діуретиків, інших підтримуючих заходів або шляхом зменшення дози лікарського засобу.
Шлунково-кишкові кровотечі та крововилив у головний мозок	У ході дослідження за участю пацієнтів з неоперабельними та/або метастатичними шлунково-кишковими стромальними пухлинами у 7 (5 %) пацієнтів розвинулась шлунково-кишкова кровотеча ступенів 3/4 згідно з загальними токсикологічними критеріями (CTC), внутрішньопухлинні крововиливи (3 пацієнти) або і те, і інше (1 пацієнт). Місце пухлини може бути джерелом шлунково-кишкових кровотеч. Шлунково-кишкові та пухлинні кровотечі можуть бути серйозними і подеколи летальними. Нечасто спостерігався крововилив у головний мозок.	Пацієнтів слід уважно спостерігати щодо мозкових кровотеч. Пацієнтів, особливо тих, хто страждає на гастроінтестинальні стромальні пухлини, слід уважно спостерігати щодо розладів шлунково-кишкового тракту. Слід розглянути коригувальні заходи та/або припинення лікування у разі кровотечі та застосовувати стандартні практики та процедури для моніторингу та лікування геморагії.
Шлунково-кишкова непрохідність, перфорація або виразка	Непрохідність шлунково-кишкового тракту мала місце в клінічних дослідженнях з рідкісною частотою у пацієнтів, які отримували іматиніб; частота шлунково-кишкової непрохідності або перфорації у післямаркетинговий досвід невідомий.	У разі виникнення серйозних побічних реакцій з боку шлунково-кишкового тракту слід розглянути коригувальні заходи та /або припинення лікування.
Гепатотоксичність	Метаболізм іматинібу в основному відбувається в печінці. Слід зазначити, що у пацієнтів з гастроінтестинальними стромальними пухлинами можуть бути метастази в печінку, які можуть призвести до порушення функції печінки. Коли комбінація іматинібу поєднується із схемами хіміотерапії високими дозами, було виявлено збільшення серйозних печінкових реакцій. Гепатит та жовтяниця виявляються з невідомою частотою. Повідомлялось про поодинокі летальні випадки печінкової недостатності та некрозу печінки.	Слід ретельно контролювати функцію печінки у зв'язку з тим, що іматиніб разом з хіміотерапією може спричинити її дисфункцію. У пацієнтів, які застосовують іматиніб, необхідно регулярно перевіряти функцію печінки (трансамінази, білірубін, лужна фосфатаза). Пацієнтам з легким, помірним та тяжким порушенням функції печінки лікарський засіб слід призначати в мінімальній рекомендованій добовій дозі 400 мг. При непереносимості дозу можна зменшити.
Висипання на шкірі та	При застосуванні іматініба часто	Пацієнтів слід уважно

серйозні шкірні реакції	спостерігалися шкірні реакції: свербіж, набряк обличчя, сухість шкіри, еритема, алопеція, нічна пітливість, реакція фото чутливості. Рідко спостерігалися синдром Стівенса-Джонсона, гострий генералізований екзематозний пустульоз, тяжкі шкірні реакції та шкірні висипи.	спостерігати щодо шкірних захворювань. У разі серйозних шкірних розладів слід розглянути коригувальні заходи та / або припинення лікування.
Гіпотиреоз	Пустульозний висип, забій, посилена пітливість, кропив'янка, екхімоз, підвищена схильність до утворення синців, гіпотрихоз, гіпопігментація шкіри, ексфоліативний дерматит, ламкість нігтів, фолікуліт, петехії, псоріаз, пурпура, гіперпігментація шкіри, бульозні висипання	У таких пацієнтів слід ретельно контролювати рівень тиреотропного гормону (ТТГ).
Гіпофосфатемія	Гіпофосфатемія зафіксована з частотою – не часто, як прояв побічної реакції, при застосуванні лікарського засобу.	У пацієнтів слід ретельно контролювати рівень фосфатів в крові протягом всього терміну лікування.
Серцева недостатність	Про серцеву недостатність рідко повідомляли при застосуванні іматинібу. Особливий ризик мають пацієнти із серцевими захворюваннями на початку лікування та факторами ризику серцевої недостатності. У пацієнтів з прихованою інфільтрацією клітин HES у міокарді, окремі випадки кардіогенного шоку / дисфункції лівого шлуночка були пов'язані з дегрануляцією клітин HES на початку терапії іматинібом. Однак неклінічні дані свідчать про те, що іматиніб є серцево-токсичним лише у високих концентраціях, які можуть бути клінічно нерелевантними.	Слід ретельно спостерігати за пацієнтами з хворобами серця, факторами ризику серцевої недостатності або нирковою недостатністю в анамнезі. Пацієнтів з будь-якими ознаками та симптомами, що свідчать про серцеву або ниркову недостатність, слід ретельно обстежити та призначити відповідну терапію.
Гостра ниркова недостатність	У пацієнтів із порушенням функції нирок експозиція плазми іматинібу в плазмі крові вища, ніж у пацієнтів із нормальною функцією нирок. Ниркова недостатність виникає рідко у зв'язку з терапією іматинібом. Тривале застосування іматинібу може бути пов'язано з клінічно значущим погіршенням функції нирок.	Пацієнтам з порушенням функції нирок слід застосовувати мінімальну початкову дозу. Слід з обережністю лікувати хворих з тяжкою нирковою недостатністю. При непереносимості дозу слід зменшити. Функцію нирок слід перевірити до початку терапії іматинібом і контролювати під час терапії,

		звертаючи особливу увагу на тих пацієнтів, які мають фактори ризику розвитку ниркової дисфункції. Якщо спостерігається порушення функції нирок, слід призначати лікування відповідно до стандартних інструкцій.
Серйозні побічні реакції з боку дихальної системи	Фіброз легень, легенева гіпертензія, легенева кровотеча рідко виникали під час терапії іматинібом. Також повідомлялося про виникнення гострої дихальної недостатності, інтерстиціальної хвороби легень, які виникали з невідомою частотою. Повідомлялося про летальні випадки дихальної недостатності у пацієнтів із запущеним захворюванням, важкими інфекціями, важкою нейтропенією та іншими серйозними супутніми станами.	За пацієнтами слід ретельно спостерігати за порушеннями дихання, зокрема за особами похилого віку та хворими на серцеві захворювання. У разі серйозних розладів дихання слід розглянути коригувальні заходи та / або припинення лікування.
Рабдоміоліз і міопатія	М'язові спазми з лихоманкою, червоно-коричнева сеча, біль або слабкість у м’язах (ознаки м’язових проблем) виникали під час терапії іматинібом у 1 із 1000 хворих.	Пацієнтів слід ретельно спостерігати щодо симптомів рабдоміолізу або міопатії. За необхідності слід розглянути коригувальні заходи та / або припинення лікування.
Крововилив у яєчник і геморагічна кіста яєчника	Повідомлялося про виникнення болі в нижньої частині живота, іноді з раптовою вагінальною кровотечею, запамороченням , низьким кров’яним тиском, нудотою і блюванням (ознаки проблем з яєчниками або маткой) при лікуванні іматинібом у 1 із 1000 хворих.	Пацієнтів слід ретельно спостерігати щодо симптомів геморагічних порушень репродуктивних органів. У разі серйозних побічних реакцій слід розглянути коригувальні заходи та / або продовження лікування.
Синдром лізису пухлини	Повідомлялося про рідкі випадки синдрому лізису пухлин при лікуванні іматинібом.	У зв’язку з можливим виникненням синдрому лізису пухлини рекомендується корекція клінічно вираженої дегідратації та високих рівнів сечової кислоти до початку терапії лікарським засобом.
Затримка росту у дітей	Повідомлялося про випадки затримки росту, які спостерігалися у дітей та підлітків, які отримували лікування іматинібом. Однак на даний момент бракує переконливих даних, що вказують	Оскільки довготривалі наслідки тривалого лікування іматинібом на ріст у дітей невідомі, рекомендується ретельний контроль за ростом у дітей, які отримують

	на причинно-наслідковий зв'язок.	лікування іматинібом.
Взаємодія з інгібіторами, індукторами та субстратами CYP3A4	Одночасне введення речовин, що пригнічують активність ферменту CYP3A4, може призвести до підвищення концентрації іматинібу в плазмі крові і, отже, підвищити ризик токсичності лікарських засобів. Одночасне введення речовин, що збільшують активність CYP3A4, може призвести до зниження концентрації іматинібу в плазмі крові, а отже, підвищити ризик невдалого лікування. Одночасне введення речовин із вузьким терапевтичним вікном, які також метаболізуються активністю CYP3A4, може призвести до підвищення концентрації цих препаратів у плазмі крові.	Слід уникати одночасного прийому препаратів, які також метаболізуються ферментом CYP3A4, якщо це можливо.

ВАЖЛИВІ ПОТЕНЦІЙНІ РИЗИКИ

Ризик	**Що відомо (у тому числі обґрунтування, чому вважається потенційним ризиком)**
Вторинні злоякісні новоутворення	Зафіксовано випадки проявів виникнення побічних реакцій у вигляді вторинних злоякісних новоутворень, що необідно врахувати під час застосування лікарського засобу.
Дисеміноване внутрішньосудинне згортання крові	Зафіксовано випадки проявів виникнення побічних реакцій у вигляді дисемінованого внутрішньосудинного згортання крові, що необідно врахувати під час застосування лікарського засобу.
Гіпоглікемія	Заявник планує проводити рутинний моніторинг стосовно виникнення випадків даного ризику.
Суїцидальність	Заявник планує проводити рутинний моніторинг стосовно виникнення випадків даного ризику.
Переносимість і наслідки під час вагітності.	Немає відповідних даних про застосування лікарського засобу вагітним. Однак дослідження на тваринах виявили репродуктивну токсичність, а потенційний ризик для плода невідомий. Іматініб не слід застосовувати у період вагітності, за винятком життєвих показань. Якщо іматініб призначено в період вагітності, пацієнтку необхідно проінформувати щодо потенційного ризику для плода.
Взаємодія з препаратами, що виводяться CYP2C9, CYP2C19 та CYP2D6.	In vitro іматініб інгібує активність ізоензиму CYP2D6 цитохрому P450 при концентраціях, подібних до тих, що впливають на активність CYP3A4. Для пацієнтів, які застосовують метопролол, слід розглянути питання щодо клінічного моніторингу.
Взаємодія з парацетамолом	При одночасному застосуванні високих доз лікарського засобу та парацетамолу необхідна обережність.

ВІДСУТНЯ ІНФОРМАЦІЯ

Ризик	**Що відомо**
Тривале спостереження у педіатричних пацієнтів.	Довгостроковий вплив тривалого лікування іматинібом на розвиток дітей невідомий. Таким чином, рекомендується проводити ретельний контроль за розвитком дітей, які

	отримують іматиніб.
Застосування у дітей віком до 2 років.	Немає досвіду застосування лікарського засобу дітям з ХМЛ віком до 2 років, а також дітям з Ph+ГЛЛ до 1 року.
Застосування у пацієнтів з нирковою недостатністю.	Іматиніб та його метаболіти незначною мірою виводяться нирками. Пацієнти з легким та помірним порушенням функції нирок мають вищу плазмову експозицію, ніж пацієнти з нормальною функцією нирок. Зростання становить приблизно 1,5 2 рази, що відповідає підвищенню у 1,5 раза рівня альфа-глікопротеїну плазми, з яким значною мірою зв'язується іматиніб. Кліренс іматинібу є, ймовірно, близьким за значенням у пацієнтів з нирковою недостатністю та нормальною функцією нирок, оскільки ниркова екскреція є другорядним шляхом виведення іматинібу.
Застосування у пацієнтів з печінковою недостатністю.	Хоча результати фармакокінетичних аналізів показали, що існують значні варіації впливу, середній вплив іматинібу не збільшувався у пацієнтів з різним ступенем печінкової дисфункції порівняно з пацієнтами з нормальною функцією печінки.
Пацієнти літнього віку.	Фармакокінетика іматинібу у пацієнтів літнього віку спеціально не вивчалась. У ході клінічних досліджень за участю пацієнтів, 20 % яких були у віці від 65 років, особливостей у фармакокінетиці лікарського засобу, пов'язаних з віком, не спостерігалось. Спеціальні рекомендації щодо дозування для пацієнтів літнього віку не потрібні.

VI.2.5. Резюме заходів з мінімізації ризиків для кожної проблеми безпеки

Для лікарського засобу є інструкція для медичного застосування, що містить інформацію про застосування лікарського засобу, про ризики та рекомендації щодо їх мінімізації. Запобіжні заходи, що містяться в цьому документі, відомі як рутинні заходи з мінімізації ризиків.
Цей лікарський засіб не має додаткових заходів з мінімізації ризиків.

VI.2.6. Планпісляреєстраційного розвитку (заплановані заходи у післяреєстраційному періоді)

Не застосовано.

VI.2.7. Зведена таблиця змін до плану управління ризиками

Основні зміни в плані управління ризиками протягом часу.

Версія	Дата	Проблема безпеки	Коментар
-	-	–	Перший ПУР, змін не було.